

IRF DIO USPJEŠNE PRIČE BJELOPOLJSKOG PUT GROSSA

Povjerenje među radnicima
vodi do velikog kapitala

Kapital treba da dolazi, a siguran je i u njemu se može uživati onda kada mu prethode odnosi zasnovani na interesima svih u lancu, smatra osnivač i vlasnik bjelopoljskog preduzeća Put-Gross **Hasan Ramović.**

Upravo takvo razmišljanje ga je, kako ističe, u skoro tri decenije dugom poslovanju vodilo do uspjeha. Put nije bio lak, naročito 90-ih, kada se i javila ideja za pokretanje privatnog posla. Danas, Put-Grossu pripada dio kupljene bjelopoljske fabrike Eko-line, a od prije četiri godine i industrijska pekara, zahvaljujući kojoj Ramović hljebom snabdijeva jedan region na sjeveru države. Njegova firma se bavi i proizvodnjom kolača, a odskoro su i proizvođači tjestenine. Uvoze i žitarice, najviše pirinač.

“U teškim vremenima raslojavanja Jugoslavije zaključio sam da će, u ekonomskom smislu, svi veliki ekonomski sistemi propasti, te sam, još kao jedan od direktora u Vunarskom kombinatu, formirao preduzeće Put-Gross koje se bavi proizvodnjom, uslugama i trgovinom na veliko”, govori za Dnevne novine Ramović, koji se kao mlad interesovao za tekstilnu industriju, pa se za tu profesiju fakultetski obrazovao u Ljubljani.

■ POMOĆ IRF-A

Na početku, kako se Ramović prisjeća, bio je na raskršnici i nije znao kuda i gdje.

“Izabrao sam da krenem u posao. Početna investicija je bila od rada u Vunarskom kombinatu, kada sam za invalide rada obezbjeđivao posao u domaćoj radinosti. Za tu aktivnost sam angažovao dobrog asistenta i uradili smo kolekciju odjeće”, prisjeća se Ramović.

Kolekcija je bila prihvaćena, Ramovića su podržali riječima, ali ne i finansijski.

“Shvatio sam da neću moći obezbijediti sredstva, pa sam

Ramović

Foto: Dejan Lopčić

Namjeravam da u skorije vrijeme razvijem dalju proizvodnju tjestenine, kolača, hljeba i peciva, kao i proizvode od mlijeka. Našao sam sponu između seljaka, otkupa i proizvodnje mlijeka

■ PORODIČNI POSAO

U njegovoj firmi trenutno ima oko 156 zaposlenih, a najveći dio čine članovi porodice.

“U današnje vrijeme je opšta nestašica posla i to je opravdano. Ipak, vodim računa da moja firma ne bude prepoznatljiva samo po Ramovićima, već sam pružio šansu i drugim ljudima”, ističe naš sagovornik i dodaje da je nakon preuzimanja bjelopoljske trgovine Eko-line zadržao i njihovih deset radnika. Ostalih 640 iz te firme je, nakon njegovog preuzimanja, otišlo u penziju bez ikakvih poteškoća.

Daljim jačanjem proizvodnje planira i nova zapošljavanja.

“Namjeravam da u skorije vrijeme razvijem dalju proizvodnju tjestenine, kolača, hljeba i peciva, kao i proizvode od mlijeka. Našao sam sponu između seljaka, otkupa i proizvodnje mlijeka”, ističe Ramović.

Od početka ove godine suvlasnik je bjelopoljske mljekare “Milka”. Predstavnik je i fabrike za proizvodnju stočne hrane “Patent”. Cilj mu je da napravi dobar i kvalitetan proizvod, ali i da bude oslonac farmerima koji proizvode mlijeko.

“Nemam nijedan sudski spor. Sve sam probleme rješavao u skladu sa mogućnostima. Davao sam uvijek više. Ja sam srećan čovjek što sam potpuno čiste savjesti prema radnicima, državi i saradnicima”, zaključuje Ramović. **DJ.**

Najteže je bilo 1991. godine

“Nakon što je finansijska policija 1991. popisala čitave magacine, naredeno mi je da sve prodam. Propalo je sve što sam stvarao”, govori Ramović, prisjećajući se inflacije i najtežeg vremena u poslovanju.

Ali nije stao.

“Dobio sam savjet da ako se tada razočaram, tek sam propao. Mučio sam se. Kad sam vidio da ne mogu finansirati posao, odustajao sam. Radio sam ono u šta sam mogao investirati. Ipak, stvaralo se i danas sam tu gdje sam”, priča Ramović.

počeo od proizvodnje, trgovine i pružanja usluga”, navodi Ramović.

Investiciono-razvojni fond (IRF) se obratio kasno, jer se trudilo da razvoj osloni isključivo na rezultate

Investiciono-razvojni fond
Crne Gore A.D.

sopstvenog rada.

“Dok nijesam stvorio određeni kapital, nijesam smio da se zadužim kod komercijalnih banaka.

Kasnije sam skupio hrabrosti i počeo sa kreditima. Ta

podrška mi je mnogo značila, uprkos nepovoljnim kamatnim stopama”, navodi Ramović.

Najznačajnijom smatra podršku IRF-a, za koji tvrdi da ima važan uticaj na cjelokupnu crnogorsku privredu.

“Trenutno imam 200.000 eura zaduženja kod IRF-a. Jedini kredit koji sam uzeo od njih iznosio je 350.000 eura i on se polako smanjuje. Ovih dana će izaći prva tranša, dok o novoj pregovaramo. Novac od IRF-a uložio sam u obrtni kapital kako bih kupcima u Crnoj Gori omogućio plaćanje na što duži rok, dok bih, sa druge strane, dobavljačima plaćao na vrijeme”, ističe Ramović, čije preduzeće, prema posljednjem knjigovodstvenom izvještaju, ima kapital od oko devet miliona eura.